

Република Србија
 АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
 Пословни број Гж2 121/16
 Дана 22.02.2016. године
 Нови Сад

Апелациони суд у Новом Саду, у већу чији је председник Шалић Душица, а чланови судије Пејак Прокеш Оливера и Бајић Верица, у правној ствари **тужиоца Ш. Д.** из С. К., ул. број ..., кога заступа Т. Д., адвокат у Н. С., против **тужене В. М.** из Н. С., ул. број ..., стан број ..., коју заступа М. М., адвокат у Н. С., ради измене одлуке о одржавању личних односа, одлучујући о жалбама странака које су изјављене против пресуде Основног суда у Новом Саду пословни број П2.179/15 од 14.12.2015.године, у седници већа одржаној 22.02.2016.године, донео је следеће

РЕШЕЊЕ

Жалбе странака се **УСВАЈАЈУ**, па се пресуда Основног суда у Новом Саду пословни број П2.179/15 од 14.12.2015.године **УКИДА** и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Побијаном пресудом тужбени захтев је делимично усвојен. Уређен је начин одржавања личних односа између тужиоца Ш. Д. и млт. Ш. А. уколико да се њихово виђење одвија: сваког другог викенда у месецу од суботе у 10,00 часова до недеље у 19,00 часова; сваког другог уторка у месецу оне недеље када дете иде пре подне у школу тако што ће тужилац млт. А. преузимати из школе, одводити је на адресу у Н. С., улице број ..., и у 19,00 часова дете враћати туженој на адресу њеног становања; 7 дана током зимског школског распуста, предстојећи распуст од 26. децембра до 02. јануара, а наредне године од 05. јануара до 12. јануара и тако наизменично; 15 дана током летњег школског распуста, једне године почев од 01.07. а наредне од 01.08. па у наредних 15 дана; верске и државне празнике наизменично; тако да ако дете Нову годину проведе са тужиоцем, Божић ће провести са туженом и тако наизменично; млт. А. ће код тужиоца боравити и за време његове крсне славе, Ђурђиц, 16. новембра од ујутру од 10,00 часова до увече у 20,00 часова тако што ће тужилац дете преузимати на адреси мајке и на исто место је враћати; млт. А. ће код тужиоца боравити и од 04. августа. сваке године за рођендан тужиоца и 01. фебруара. сваке године за рођендан своје сестре млт. Ш. М., након школе до 20,00 часова, ако рођендан пада радним даном, а ако пада викендом када није предвиђено да дете борави код оца, од ујутру на дан рођендана од 10,00 часова па до увече до 17,00 часова, када је тужилац дужан да дете врати туженој. Утврђено је да се на овај начин мења пресуда Општинског суда у Новом Саду пословни број П.9496/09 од 14.12.2009.године. Одређено је да ће се у свим горе наведеним терминима виђање млт. Ш. А. и тужиоца Ш. Д. одвијати у **стану у Н. С., улица број** Са делом тужбеног захтева да се виђења одвија сваког уторка и четвртка, сваког другог викенда од петка од 14,00 часова, за крсну славу до 22,00 часа, сваки рођендан тужиоца, половину зимског и летњег распуста, тужилац је одбијен. Одређено је свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде благовремену и дозвољену жалбу у одбијајућем делу и у делу којим је одређено место виђања детета и у вези трошкова поступка, изјавио је тужилац, путем пуномоћника са предлогом да се пресуда у побијаном делу укине или преиначи тако што ће се усвојити преостали део одбијеног тужбеног захтева, одредити место виђања оца са млт. дететом на адреси у С. К., улица број .. и обавезати тужена да сноси трошкове поступка. Жалбени разлози су погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, погрешна примена материјалног права и апсолутно битна повреда одредаба ЗПП. У жалби се пре свега наводи да се тужилац у међувремену преселио у кућу свог оца у С. К.а, улица број .., па самим тим пресуда онако како у изреци гласи (адреса у Н. С., ул. број ...) не би ни била извршива. Пуном. тужиоца је за састав жалбе тражио 33.000,00 динара.

Тужена је жалбу изјавила путем свога пуномоћника и то у усвајајућем делу и то због битне повреде одредаба парничног поступка, непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Предложено је да се жалба усвоји, побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да се пресуда преиначи тако да се одреди виђање тужиоца и детета по моделу из привремене мере од 22.06.2015.године. Пуномоћник тужене је за састав жалбе поставио захтев за накнаду трошкова за састав жалбе у износу од 33.000,00 динара, а за судске таксе по одлуци суда. Уз жалбу је приложен и налаз и мишљење психолога Д. Ј. специјалисте медицинске психологије од 18.01.2016.године.

Жалбе су основане.

Испитујући побијану пресуду у складу са одредбом члана 386. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) овај суд је утврдио да је иста донета без битних повреда одредаба парничног поступка на које овај суд пази по службеној дужности, али да је чињенично стање остало непотпуно утврђено, због чега се није могла испитати ни правилност примене материјалног права.

Према утврђењу првостепеног суда тужилац и тужена су живели у ванбрачној заједници у којој је дана године, рођена њихова кћер млт. А. Ш. Пресудом Општинског суда у Новом Саду од 14.12.2009.године млт. А. је поверена туженој, као мајци, на самостално вршење родитељског права, а тужилац је обавезан да на име њеног издржавања плаћа месечно 9.000,00 динара, а да дете виђа свакодневно по договору између њега и тужене. Овакав начин виђања детета функционисао је све до 2013. године, а тужилац је дете виђао у стану где дете живи са мајком. Проблеми у виђању су почели пре око две године, када је дошло до изостанка виђања детета и оца, након чега је тужилац дана 11.03.2014. године поднео суду предлог за извршење против тужене као извршног дужника, ради остваривање права на виђање детета. У извршном поступку су странке упућене на саветодавни рад са Центром за социјални рад Града Н. С., па су странке успеле да се договоре о одређеном моделу виђања, који ипак није уродио плодом, јер се на пример, често дешавало да тужилац не оде у договорено време по дете у вртић а не јави благовремено туженој за то. То је утицало да се млт. А. осећа повређено и почела је да одбија контакте са оцем. Након саветодавног рада са странкама у Центру за социјални рад Града Н. С., предложен је модел виђања који би се одвијао сваког другог викенда након школе, од петка у 17,00 часова до недеље до 19,00 часова, сваког другог уторка од 15,00 до 19,00 часова, 7 дана током зимског и 15 дана током летњег распуста. Тужилац и тужена су се сагласили да се виђање детета и оца одвија током верских и државних празника, али се тужена противи да дете спава код

тужиоца, иако она нема озбиљнијих примедби на родитељско функционисање тужиоца као оца и цени његов труд у погледу успостављања добрих односа са ћерком.

Међутим, код тужене постоји сумња да је млт. А. на узрасту од 3 године била изложена сексуалном узнемиравању од стране деде по оцу, Ш. В. Од тог периода тужена дете одводи код психолога у В., као и развојно саветовалиште у Дому здравља Н. С. У ранијем периоду је чак и тужилац одлазио са њима на прегледе. Дете је показивало приврженост оцу, бирала је оца приликом психолошких тестова на прегледу 11.04.2013. године. Према налазима психолога код млт. А. постоји видно изражена трауматизација, вероватно на ранијем узрасту, веза за мајку и отпор детета према одвајању од мајке. Млт. А. се ванредно узнемири приликом сусрета са новим особама и тражи присуство њој блиских особа, пре свега мајке. Након јављања проблема око виђања тужиоца и млт. А. и чињенице да тужилац дете није редовно виђао, код детета је створен отпор у односу на контакте са оцем.

Утврђено је надаље, да је тужилац 2009. године засновао ванбрачну заједницу са Б. Г. и да са њом има једно заједничко дете, Ш. М., која је рођенагодине. Ванбрачна супруга тужиоца са ћерком М. живи у Н. С. у улици Тужена са млт. А. и са своје две пунолетне ћерке из претходног брака живи у Н. С. у подстанарском стану.

Након доношења привремене мере у првостепеном поступку 22.06.2015.године, дошло је до реуспостављања блискости између млт. А. и оца, те се по том моделу одржавају њени контакти и са оцем, а и са сестром по оцу, млт. Ш. М.

Након овако утврђених чињеница првостепени суд је извео закључак да је тужбени захтев делимично основан и одредио да се лични односи млт. А. и тужиоца одвијају као што је наведено у изреци побијане пресуде.

Суштина жалбеног противљења тужене је да је првостепени суд погрешно утврдио чињенично стање, јер она сматра да је суд погрешно утврдио да ванбрачна супруга тужиоца Б. Г. и ћерка М. живе на адреси Н. С., Осим тога, указује да је само у току првостепеног поступка тужилац три пута мењао адресу становања (тужбу је поднео док је становао у П., затим је у време када је Центар за социјални рад излазио на лице места тужилац био у стану на адреси Н. С.,, а на расправи од 14.12.2015. године, изјавио је да станује у С. К.,, у кући свог оца), па сматра да је првостепени суд пропустио да утврди тачно пребивалиште и боравиште тужиоца. Сам тужилац у жалби наводи да се у међувремену преселио у кућу свог оца у С. К., ул.

Овакви жалбени наводи странака доводе у сумњу правилност закључка првостепеног суда да је у најбољем интересу млт. А. да се лични контакти са оцем одвијају у стану у Н. С., ул., коју суд прихвата као адресу становања бивше ванбрачне супруге тужиоца и њихове ћерке М. Током поступка првостепени суд није на поуздан начин утврдио ко станује у стану на адреси Н. С., (коју је одредио као адекватно место за виђење тужиоца са млт. А.), нити се о томе изјаснио стручни тим Центра за социјални рад, није саслушана ванбрачна супруга тужиоца на околности њеног пребивалишта и могућности да се обезбеде адекватни услови да контакти млт. детета са тужиоцем буду у њеном стану. Разлози које првостепени суд наводи у прилог оваквог решења за сада нису прихватљиви.

Тужена је уз жалбу доставила налаз и мишљење психолога Д. Ј. од 18.01.2016. године, а и током првостепеног поступка је предлагала саслушање овог вештака, али је суд тај предлог одбио сматрајући га сувишним. Међутим, по оцени овог суда, управо да би се утврдило који би модел остваривања личних контаката детета и оца и место где би се ти контакти одвијали, заиста били у најбољем интересу детета, било је нужно извести и овај предложени доказ, али и тражити нови извештај Центра за социјални рад. Ово и из разлога што је у побијаној пресуди суд утврдио да је након доношења привремене мере од 22.06.2015.године, (у којој није одређено место где ће се отац виђати са млт. А.) дошло је до реуспостављања блискости између млт. А. и оца, те се по моделу из привремене мере одржавају њени контакти и са оцем, а и са сестром по оцу, млт. Ш. М.

Породични закон у члану 61. ст. 1. прописује да дете има право да одржава личне односе са родитељем са којим не живи, а одредбом чл. 6. ст. 1. наведеног Закона прописано је да је свако дужан да се руководи најбољим интересом детета у свим активностима које се тичу детета. Конвенцијом о правима детета чл. 3. ст. 1. прописано је да се у свим активностима који се тичу деце, без обзира која их институција спроводи, од првенственог значаја је најбољи интерес детета, а ст. 2. истог члана прописује да ће се детету обезбедити таква заштита и брига која је неопходна за његову добробит, узимајући у обзир права и обавезе његових родитеља и других лица која су за то дете одговорна. Право детета да одржава личне односе не само са родитељем, него и са сродницима и другим лицима са којима га везује посебна блискост ако је то у његовом најбољем интересу.

У конкретном случају, суд је доносећи одлуку о личном контакту тужиоца са малолетном ћерком недовољно водио рачуна о најбољем интересу малолетног детета, јер је донео преурађен закључак о адекватном моделу и месту одржавања личних односа тужиоца и млт. А., што жалбене наводе странака чини основаним, због чега је побијану пресуду ваљало укинути, применом одредби члана 387 ст.1 тач.3 ЗПП.

У поновљеном поступку првостепени суд ће поступити у складу са овим решењем, извешће доказе који су предложени, затражиће поново извештај стручног тима Центра за социјални рад и саслушати парничне странке, те ће утврдити све релевантне чињенице за пресуђење и правилно примењујући материјално право, одредбе члана 61 Породичног закона, поново ће одлучити о тужбеном захтеву и укупним трошковима поступка.

Имајући у виду све наведено, донета је одлука као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Душица Шалић с.р.

з.т.о: